

Hellre 30–50 än 0–0

Det är inget konstigt med det. Jag har gjort det själv många gånger. Speciellt när Zlatan är med, för då vet man att det alltid kan hända något utöver det vanliga. Det är självklart att du har rätten att välja tv-soffan eller något annat avslappnande före det lokala kulturlivet.

Efter en lång vecka i skolan eller på jobbet kan det vara vad som behövs. Ingen har rätt att kritisera den som gör det valet. Allra minst jag som har till yrke att gå på kulturevenemang och därför kan ta del av det utbud som finns utan extra möda, utan att behöva prioritera bort något annat. Allra minst jag som inte behöver fundera på biljettpriset.

Men den som väljer bort det lokala kulturlivet måste ändå förstå att man väljer bort något mer. Man väljer inte bort att få tycka till om detta kulturliv, självklart måste rätten att ha en åsikt alltid att gälla alla. Men man väljer bort rätten att göra det med tyngd. Varför ska jag bry mig om de åsikter den har som aldrig går på några arrangemang här hemma?

Det är därför är det värst och till och med lite skrämmande att jag aldrig tycker mig se de politiker och tjänstemän som ska jobba med och besluta om kulturlivet i Katrineholm ute på stan när det händer något.

Jag förstår att det främst handlar om fritidspolitiker som har andra jobb att sköta. Jag förstår att tjänstemännen har fullt upp med möten och annat under kontorstid. Jag förstår det verkligen. Jag förstår. Men det betyder inte att jag

accepterar det. Katrineholm är inte så stort. Det måste gå att prioritera så att den som har ansvar för kulturpolitiken och dess genomförande också går ut och tar reda på vad det är de har att besluta om.

Hur ska de besluten annars tas? Med hjälp av vad Katrineholms Tidning eller – ännu värre – den andra lokaltidningen skriver om. Det vore katastrof. Den makten ska inte medier ha. Via rykten? Eller enbart med olika ansökningar på papper som grund? Lika illa.

Förhoppningsvis är politikerna och tjänstemännen ändå där när jag inte är det. När jag ligger hemma på soffan och kollar fotboll. Men är det inte så, utan att de helt enkelt struntar i vissa typer av arrangemang – då blir deras åsikter fjäderlätta och riskerar att följa minsta lilla ändrade vindriktning i debatten.

Kulturföreningen Festivus har meddelat att det inte blir någon Kajrock i sommar. Tråkigt, för visst var det häftigt att den växte ut till en tvådagarsfestival där stans band fick spela på riktiga scener och även dela dem med hyggligt namnkunniga artister utifrån. Men jag förstår beslutet.

Det tar så mycket tid och kraft att arrangera stora evenemang, och när Festivus större konserter som den med Thorsten Flinck inte lockade tillräckligt många är det klokt att göra något av en nystart på lägre nivå.

Förra fredagen, när ett Sverige med Zlatan spelade 0-0 mot Irland genomförde Festivus en mindre konsert med lokala

talanger på Perrongen. Ett 30-tal kom och lyssnade, en riktigt bra siffra för att vara Lokstallarna.

Exakt samtidigt genomförde Katrineholm Hardcore en av sina rockgalor hos DuD. En kväll som lockade ett 50-tal, varav många tillresta hardcore-fantaster utifrån. En scen som växer underifrån och får nya tillskott hela tiden.

Rockcaféet på Inferno och den nyligen genomförda "Konsert i mitt vardagsrum"-kvällen på Villa Sandhem är andra anspråkslösa satsningar som visar att det går att genomföra enkla arrangemang utan krusiduller som ändå ger besökarna – och artisterna som uppträder – mycket.

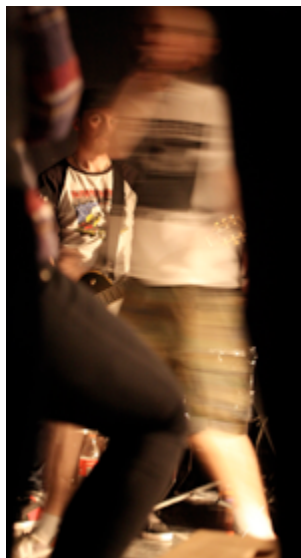
Som jag ser det är de här små evenemangen viktigare för en stad av Katrineholms storlek. Det måste finnas ett levande kulturlandskap året runt. Visst kan stora evenemang vara roliga, lite guldkant på tillvaron, men de arrangemangen bör kunna klara sig själva ekonomiskt.

Vi har så nära till så många större scener att det inte är någon idé att försöka konkurrera med dem. Då är det viktigare att ha bra kommunikationer så att vi kan få den där guldkanten i Eskilstuna, Norrköping, Örebro, Stockholm och ändå bo kvar här.

De som ordnar små saker här hemma kan istället gott få mer stöd och möjlighet att växa i sin egen takt på sina egna villkor, för det kommer ändå alltid att vara roligare att uppleva något direkt på plats tillsammans med 30 eller 50 andra än det är att se en 0-0-match på tv.

Urban Århammar

Fredagen den 22 mars arrangerade Katrineholm Hardcore gala med banden Lesra, Keep Rising och Out Of Hope hos DuD (bilderna ovan). Samtidigt ordnade Festivus intim konsert på Perrongen med Åsa Stjärnholm (till vänster), Amanda Englund (till höger) samt Isak Svennberg & Isak Heidenfors. Frontal Collision på Inferno (föregående sida till vänster) och Silent Chaos på Villa Sandhem (till höger) är andra prov på mindre konsertsatsningar som ger Katrineholm ett levande kulturlandskap året om.

Bilder: Urban Arhammar

